

T.C. Resmî Gazete

Tesis tarihi: 7 Teşrinievvel 1336

Idare ve yazı işleri için
Başvekâlet Neşriyat Müdürlüğüne
müracaat olunur.

18 HAZİRAN 1935

SALI

SAYI: 3031

KANUNLAR

Ordu dahili hizmet kanunu

Kanun №: 2771

Kabul tarihi: 10/6/1935

(A) Esaslar

1 - Tarifler

Madde 1 — Askerlik: Türk vatanını, istiklâl ve Cümhuriyeti korumak için harb sanatını öğrenmek ve yapmak mükellefiyetidir. Bu mükellefiyet, hususî kanunlarla vazolunur. Böyle bir mükellefiyet altına giren ve resmî bir kıyafet taşıyan şahsa asker denilir.

Madde 2 — Er: İhtiyaçları Devlet tarafından deruhde ve temin olunan rütbesiz askerdir.

Onbaşı, çavuş, üstçavuş, başçavuş, başgedikli bu rütbeleri haiz olan askerlerdir. Onbaşidan maaçasına erbaş denir. Bunlardan hususî kanunla mükellefiyetlerinden fazla hizmet deruhde edenlere gedikli denilir.

Erat: Erden başgedikliye kadar olan askerlerdir.

Subay: Hususî kanunlara göre orduya intisab eden yarsubaydan Mareşala kadar askerî rütbeyi haiz olan askerlerdir.

Orduda rütbe sırası aşağıda yazılıdır:

1) Onbaşı	} Erbaşlar
2) Çavuş	
3) Üstçavuş	
4) Başçavuş	
5) Başgedikli	
Subaylar	
6) Yarsubay	} Asubaylar
7) Asteğmen	
8) Teğmen	
9) Yüzbaşı	
10) Binbaşı	} Üstsubaylar
11) Yarbay	
12) Albay	

13) Tuğgeneral	} Generaller	Tuğamiral	} Amiraller
14) Tümgeneral		Tümamiral	
15) Korgeneral		Koramiral	
16) Orgeneral		Oramiral	
17) Mareşal		Büyükamiral	

Hususî kanununa göre kıdemi ihraz eden yüzbaşılara (Önyüzbaşı) ve bir tugaya kumanda eden albaylara da Tuğbay denilir.

Askerî memur: Hususî kanununa göre subaylara muadil ve hususî bir silsile ve kıyafet taşıyan askerdir.

Madde 3 — Muhtelif sınıfların rütbe isimlerinin başlarına sınıf veya meslek ismi konulur.

Madde 4 — Cümhuriyet ordusu: Kara, deniz, hava kuvvetleri ve jandarma ve askerî teşkilâta uygun gümrük ve inhisarlar ve orman muhafaza kıt'aları subaylarile eratından ve askerî memurlarla askerî mektebl̄er talebesinden teşekkül eden ve seferde ihtiyatlarla ikmal edilen ve kadro ve kuruluşlarla teşkilâtı gösterilen Devlet kuvvetidir.

Madde 5 — Nizam: Nizamnameler, kararnameler, talimatnameler, talimnamelerin, ve talimatların hükümleridir.

Madde 6 — Hizmet: Kanunlarla nizamlarda yapılması veya yapılmaması yazılmış olan hususlarla, âmir tarafından yazı veya sözle emredilen veya nehyedilen işlerdir.

Madde 7 — Vazife: Hizmetin icab ettirdiği şeyi yapmak ve menettiği şeyi yapmamaktır.

Madde 8 — Emir: Hizmete aid bir talep veya yasağın sözle, yazı ile ve sair suretle ifadesidir.

Madde 9 — Âmir: Makam ve memuriyet itibarile emretmek salâhiyetini haiz kimsedir. Bunun emri altındakilere maiyet denir.

Madde 10 — Üst tabiri, rütbe ve kıdem büyüklüğünü gösterir.

Ast, üstün rütbece aşağısında bulunan kimsedir.

Madde 11 — Makam: Her âmirin orduda temsil ettiği mevkidir.

2 - Disiplin

Madde 12 — Askerliğin temeli disiplindir.

Disiplin; kanunlara, nizamlara ve âmirlere mutlak bir itaat ve astının ve üstünün hukukuna riayet demektir.

Disiplinin muhafaza ve idamesi için hususî kanunlarla idarî ve cezaî tedbirler alınır.

3 - Astın vazifeleri

Madde 13 — Ast; âmir ve üste mutlak surette ve mırıldanmaksızın hürmet ve itaate borçludur. Ast; muayyen olan vazifeleri, aldığı emri vaktinde yapar ve değiştiremez, haddini aşamaz. İcradan doğacak mesuliyetler emri verene aiddir.

İtaat hissini tehdid eden her türlü tezahürler, sözler, yazılar ve fiil ve hareketler cezaî müeyyidelerle menolunur.

4 - Âmir ve Vazifeleri

Madde 14 — Âmir, emirlerini maiyetindeki her rütbe sahibine verebilir. Vazifelerin yapılıp yapılmadığını daima takib ve yapılmasını temin eder.

Madde 15 — Âmir; maiyetine hizmetle münasebeti olmayan emri vermez. Astından hususî bir menfaat temin edecek bir talebde bulunmaz. Hediyesini kabul etmez. Borç almaz.

Madde 16 — Âmir; astına hürmet ve itimad hisleri verir. Astın ahlâkî, ruhî ve bedenî hallerini daima nezaret ve himayesi altında bulundurur. Âmirin maiyetine karşı daima bitaraf-lık ve hakkaniyeti muhafazası esastır.

Madde 17 — Âmir; astına disiplini bozan fiil ve hareketlerinden dolayı disiplin cezaları verir.

Disiplin cezalarının mahiyeti ve verilmesi usulü, hususî kanundaki hallere göre tayin ve tesbit olunur.

5 - Emir

Madde 18 — Emrin ünüforma ile verilmesi lâzımdır. Ünüformasız olan bir âmirin verdiği emirleri onu tanıyanlar yapmağa mecburdur.

Madde 19 — Emirler ast tarafından değiştirilemez. Ancak ahval ve şerait emri yapılmıyacak bir hale koymuş ise veya emir verilirken meçhul kalmış sebebler zuhur eylemişse veya emrin yapılması muhakkak büyük bir tehlikeyi ve ağır bir zararı da mucib olacaksa ve bütün bu haller karşısında âmirden yeni bir emir alınmasına hal ve zaman da müsaid değilse, ast mesuliyeti üzerine alarak emri yeni vaziyete uygun bir tarzda değiştirerek yapabilir ve ilk fırsatta emri yapılmıyan veya kısmen yapılan âmirlere de malûmat verilir.

Madde 20 — Emirler, kaideten birbirine bağlı makamlar ve komutanlar tarafından bir silsile takib edilerek verilir.

Madde 21 — Bir âmirin verdiği emir yapılırken daha büyük bir âmirden evvelki emre muhalif ikinci bir emir daha alınacak olursa ikinci emri veren âmire evvelki emir bildirilir. Eğer ikinci âmir kendi emrinin icrasında ısrar ederse bu âmirin emri yapılır ve birinci âmire malûmat verilir. Eğer daha büyük âmire birinci âmirin emrini bildirmeğe hal ve zaman müsaid değilse vaziyete uygun olan emir kendi mesuliyeti dahilinde yapılır ve âmirlere bildirilir.

Madde 22 — Fesad ve isyan halinde bulunan bir kıt'ada intizamı temin etmek, yağmacılığın önünü almak ve kaçak askerleri çevirmek için bu halleri gören her üst, emir ve komuta işini üzerine almak vazifesiyle mükelleftir.

Madde 23 — Disipline mugayir gördüğü her hale müdahaleye ve emir vermiye her üst salâhiyettardır.

(B) Zat işleri

1 - müracaatlar

Madde 24 — Her askerî şahıs, resmî ve şahsî işlerinden dolayı müracaatlarını söz veya yazı ile en yakın âmirden başlıyarak silsile yolu ile yapar. Yakın âmir uzakta ise müşkül ve müstacel hallerde en yakın üste de müracaat olunabilir.

Müracaatlar, takib ve tahkik ve bir karara bağlanarak neticesi müracaat sahibine bildirilir. Birden fazla kimselerin toplu olarak söz veya yazı ile müracaatları yasaktır.

2 - Şikâyetler

Madde 25 — Herhangi askerî bir şahıs gerek hizmete ve gerek zatî işlere aid kanun ve nizamların kendisine vermiş olduğu hak ve salâhiyetler herhangi bir suretle haksız olarak ihlâl edilirse veya ihlâl edildiğini zannederse şikâyet etmek hakkını haizdir.

Madde 26 — Şikâyet; söz veya yazı ile en yakın âmire yapılır. Eğer bu âmirden şikâyet olunacaksa bir derece üstündeki âmire yapılır ve bunun gibi her şikâyet edilen âmir geçilir. Sözle yapılan şikâyetler bir zabıtlı tesbit olunur.

Madde 27 — Toplu olarak şikâyet yasaktır. Bir veya aynı hadise birden fazla şahısların şikâyetlerine sebep veya mevzu olursa, bunların her biri ayrı ayrı ve yalnız başına şikâyet hakkını kullanabilir.

Madde 28 — Şikâyet rededildiği takdirde şikâyetçiye bu yüzden ceza verilmez. Ancak şikâyet ederken şikâyetçi bir suç işlemiş veya bir disiplin tecavüzünde bulunmuşsa ayrıca mesul olur.

Madde 29 — Şikâyetler, itirazlar mutlaka tahkik olunarak bir karara bağlanır. Karar müştekiye ve şikâyet edilene bildirilir.

Madde 30 — Bir şikâyet üzerine karar vermek salâhiyeti, şikâyetin müstenid olduğu vak'a hakkında şikâyet olunana disiplin cezasını hükmetmek salâhiyetini haiz olan ilk disiplin âmirine verilmiştir. Bu âmirin vereceği karar aleyhine gerek müşteki ve gerek şikâyet olunan mertebeler silsilesi yolu ile daha yüksek âmirlere itiraz etmek hakkı vardır.

3 - Mükâfat ve mücazat

Madde 31 — Disiplinin muhafazası ve hizmete aid terakkiyat ve inkişafatın teşvik ve temini için ceza ve mükâfat tedbirlerine müracaat olunur. Cezaî tedbirler, askerî ceza ve muhakeme usulleri kanunları hükümlerine göre alınır.

Mükâfata aid tedbirler, hususî kanunlar ve nizamlara göre yapılır.

4 - İzin

Madde 32 — Askerî şahısların izin işleri hususî kanunlara ve nizamlara göre tanzim olunur. Vazifenin isbatı vücud etmeğe mecbur ettiği yerden izinsiz hiç bir asker gündüz ve gece ayrılamaz. Ayrılanlar ceza görürler.

5 - Kıyafet

Madde 33 — Askerî şahıslar ünüforma giyerler. Hizmet esnasında ünüformayı giymek mecburidir. Her kes ünüformasının şeref ve haysiyetini korumağa mecburdur. Barlar, umumhaneler, meyhaneler ile bunlara mümasil yerlere askerler ünüforma ile giremezler.

Ünüformanın şekilleri, hususî kıyafet kararnamesile tayin ve tesbit olunur. El, yüz, baş kıyafet mefhumu içindedir.

(C) Umumi vazifeler

Madde 34 — Ordunun vazifesi; Türk yurdunu ve Teşkilâtı Esasiye Kanunile tayin edilmiş olan Türk Cümhuriyetini korumak ve korumaktır. Ordu askerlik sanatını öğrenmek ve öğretmek ile vazifesidir. Bu vazifenin ifası için lâzımgelen tesisler ve teşkiller kurulur ve tedbirler alınır.

Madde 35 — Orduya giren her asker and içecektir. And sureti aşağıdadır:

[Hazarda, seferde, karada, denizde ve havada her zaman ve her yerde millette ve cümhuriyete doğruluk ve muhabbetle hizmet ve kanunlara ve nizamlara ve âmirlerime itaat edeceğime ve askerliğin namusunu, Türk Sancağının şanını canımdan aziz bilip icabında vatan, cümhuriyet ve vazife uğrunda seve seve hayatımı feda eyliyeceğime namusum üzerine and içerim.]

Madde 36 — Orduda ahlâk ve maneviyatın yükselmesine ve millî duyguların kuvvetlendirilmesine bilhassa itina olunur.

Cümhuriyete sadakat, vatana muhabbet, hüsnü ahlâk, üste itaat, ifayı hizmette sebat ve mukavemet, cesaret ve şecaat, istihkârı hayat; harbe hazırlık, bütün silâh arkadaşlarla iyi geçinmek, yekdiğere muavenet, intizamperverlik, menhiyattan içtinab, sıhhatini korumak, sır saklamak her askerin esas vazifesidir.

Madde 37 — Sancak; ordunun şeref timsalidir. Sancağın muhafazası ordunun mukaddes vazifesidir.

Sancak hiç bir sebep ve bahane ile terkedilemez. Her alaya talimatnamesine tevfiakan bir sancak verilir.

Madde 38 — Askerin bakımı, sağlığı, yedirilmesi, giydirilmesi ve barındırılması dikkat ve temin edilecek en mühim vazifelerdendir.

Madde 39 — Erata askerliğe aid bilgilerden başka okuyup yazmak ve yurd ve hayata aid bilgiler de öğretilir.

Madde 40 — Her asker Hükûmet tarafından kendisine verilen silâh, teçhizat, hayvan ve sair her nevi askerî eşyayı iyi bir surette muhafaza etmeğe mecburdur.

Madde 41 — Türk Ordusu her türlü siyasî mülâhaza ve tesirlerin üstündedir. Bundan ötürü ordu mensublarının siyasî fırka ve cemiyetlere girmeleri ve bunların siyasî faaliyetleriyle münasebette bulunmaları ve her türlü siyasî, nümayiş ve içtimalar ve intihab işlerine karışmaları ve bu maksadla nutuklar söylemeleri ve makale yazmaları yasaktır. Siyasî olmıyan cemiyetlerin faal olmıyan azalıklarına girmek dahi mezuniyet ve müsaadeye bağlıdır.

Madde 42 — Her asker her zaman ve her yerde birbirlerini selâmlamağa mecburdurlar. Bunun tatbik tarzı talimatnamesinde yazıldığı gibidir.

(D) Garnizon komutanlığı

Madde 43 — Garnizon; içinde veya civarında yerleşmiş askerî kıt'a bulunan meskûn yerlere denir.

Madde 44 — Bir garnizonda en büyük rütbeli kıt'a komutanı o garnizonun komutanıdır ve orada bulunan bilûmum askerî kıt'a, mekteb ve müesseselerin disiplin âmiridir.

Madde 45 — Büyük garnizonlarda "Tümen ve daha yukarı, garnizon komutanlığına aid vazifelere bakmak üzere garnizon komutanı oradaki kıt'a komutanlarından birini memur eder ve emrine lüzumu kadar subay ve erat verir.

Madde 46 — Garnizon komutanları garnizona aid her türlü hususatta mıntakalarında bulundukları tümen, kolordu, ordu komutanlıklarına veya ordu müfettişliklerine bağlıdır.

Madde 47 — Garnizon tarifinin haricinde kalan mevkiilerdeki askerî müesseseler âmirleri de garnizon komutanlığı vazifelerini yapmakla mükelleftir.

(E) Kışlalarda ve konak ve ordugâhlarda komutanlık

Madde 48 — Kışla: Asekrin barındırıldığı binalar ile bunların müstemilâtından olan mebanî ve arazidir.

Konak: Askerin hazar ve seferde muvakkat bir zaman için meskûn yerlerde yerleşmesidir.

Ordugâh: Askerin Muvakkat bir zaman için açıkta çadırlarda veya barakalarda ve zeminliklerde yerleştirildiği sahaya denir.

Madde 49 — Her kışlada, konak ve ordugâhlarda en büyük rütbeli komutan aynı zamanda bunların da komutanıdır. Bu komutan talimatnamede yazılı vezaifi yapmakla mükelleftir.

Madde 50 — Her kışlada subay olarak bir kışla müdürü bulunur. Bu müdürlüğe kışla komutanının emrindeki subaylardan biri tayin olunur. Bunun vazifesi talimatnamede yazılıdır.

(F) Yoklamalar

Madde 51 — Her kıt'a ve müessesede biri sabah, diğeri akşam, üçüncüsü gece yoklaması olmak üzere günde üç defa yoklama yapılır. Sabah ile gece yoklamaları koğuştâ münferiden, akşam yoklaması içtima meydanında topluca ve bando veya ağızla İstiklâl Marşı ile başlayacak bir merasimle yapılır.

Yoklamalardan maksad: İnsan ve hayvan mevcudlarını anlamak, bunlarda ve silâh, malzeme ve eşyada bir vukuat olup olmadığı haberini almaktır.

Madde 52 — Yoklamaların neticeleri ve vukuat haberleri bölük nöbetçi subayları tarafından tabur nöbetçi subayı ile kendi bölük komutanına ve tabur nöbetçi subayı tarafından da en büyük nöbetçi subayına, o da, lüzum görürse kışla ve garnizon komutanına kadar ulaştırılır.

Madde 53 — Kat'î bir lüzum görülürse muayyen yoklamalardan başka kışlanın komutanı tarafından verilecek emir üzerine yoklama yapılabilir.

(G) Hastalık zamanında yapılacak işler**1 - Hastalanan erat**

Madde 54 — Hastalananlar hastalıklarını derhal âmirlerine haber vermeğe mecburdur. Hasta olan bunu yapamazsa en yakın âmiri tarafından haber verilir. Hasta derhal tabibe gösterilir. Tabibin lüzum göstereceği erat hastahaneye gönderilir.

Madde 55 — Vizite zamanının haricinde hastalananlar nöbetçi tabibine gösterilir. Tabibi olmıyan kıt'a ve müesseselerde en yakın askerî tabib, bu da olmadığı takdirde sivil tabiblerden biri çağırılır.

Madde 56 — Acele hastahaneye gönderilmesine tabib tarafından lüzum görülen hastalar en seri vasıta ile gönderilir. Nakil parası Hükûmet tarafından verilir. Hastahaneden dönenler kıt'a tabibine gösterilir.

Madde 57 — İzinli ve hava tebdilinde iken hastalananlar mevkiin askerî tabibi tarafından, askerî tabib yoksa Hükûmet tabibi tarafından bakılır ve hemen yakın hastahaneye gönderilir ve nakil masrafı askerlik şubesinde, yoksa Hükûmet tarafından temin olunur.

Madde 58 — Eratın en az ayda bir defa umumî sıhhat muayeneleri yapılır. Bu muayenelerin neticeleri bir deftere kaydedilir.

Kıt'a komutanları bu defterleri tetkik ederek kıt'anın ahvali sıhhiyesini kontrol ederler.

Madde 59 — Kıt'a veya müesseseye her defa iltihak ve infikâk eden erat sıhhi muayeneden geçirilir.

2 - Hastalanan subaylar

Madde 60 — Hastalanan subaylar, hastalıklarını bizzat, yahut yazı ile veya başka bir vasıta ile âmirlerine bildirmeğe mecburdurlar. Âmirler de hasta haberini alınca kıt'a veya müesse tabibini hasta olan subayın nezdine gönderir. Hastalık hakkındaki rapor tabib tarafından hastanın âmirine gönderilir.

Madde 61 — Hastalık raporunu alan âmir keyfiyeti bir derece yukarı âmirine arzeder. 24 saatten fazla hasta olan subayların hastalığı alay komutanı, daire ve müesseselerde hastalık haberini alan âmir tarafından bir derece yukarı âmire bildirilir.

Madde 62 — Kıt'asının bulunduğu yerden başka bir yerde hastalanan subaylar hastalıklarını oranın garnizon veya merkez komutanlığına haber verirler. Garnizon komutanı tabib göndermeğe, icab ediyorsa hastayı hastahaneye naklettirmeğe mecburdur.

Madde 63 — Ordu mensublarını ve askerî müteakidleri askerî tabibler her yerde parasız olarak muayene ve tedaviye mecburdur. Ordu mensublarının tedavi edildikleri hastahanelerde yatarak tedavi olurlarsa bir gûna ilâç, iâşe ve malzeme bedeli alınmaz. Hastahane yatırılmıyarak tedavi olunanların ilâç ve malzeme bedelleri alınır. Ordu mensublarından olanlar sivil tabib ve hastahane intihab edebilirler. Ahvali sıhhiyelerini tetkik maksadile âmirler her subayı muayeneye tâbi tutabilir.

Madde 64 — Ordu mensublarının ve askerî müteakidlerinin aileleri (Perçer, valide, zevce ve çocuklarile iâşesi kendine aid olan hemşireler, ced ve ceddeler) dahi askerî tabibler tarafından ücretsiz muayene ve tedavi olunur. Bunların tedavisinde sarfolunan ilâç ve malzeme bedelleri ile iâşe masrafları alınır.

Madde 65 — Tabibin evi hastaya uzaksa ve mirî vasıta temini de mümkün değilse tabibin nakliye vasıtası parasını hasta verir.

Madde 66 — Mütihassıs tabiblerin müşahedesi altında tabib raporile, tedaviye muhtaç görülen ordu mensubları, askerî müessese olmıyan yerlerde, resmî sıhhi müesseselerde tedavileri yapılır ve bütün masrafları Millî Müdafaa Vekâleti bütçesine konulan tahsisattan verilir. Türkiyede tedavi edilmelerine imkân olmıyan ve her hangi bir ecnebi memlekette tedavisi icabedeceği mütihassıs tabiblerden mürekkeb bir heyet raporile sabit olan hasta subaylar işbu ecnebi memleketlerde Hükûmet tarafından tedavi ettirilir.

(H) Hayvanlara aid bakım ve hizmetler

Madde 67 — Hayvanların bakımı, barındırılması, yedirilmesi ve sağlığı dikkat ve temin edilecek mühim bir vazifedir. Bunlar talimatnamesine tevfikân yapılır.

Madde 68 — Hastalanan hayvanlar derhal kıt'a ve müessese baytarına bildirilir. Askerî baytar bulunmıyan yerlerde hasta hayvanların muayene ve tedavisi Hükûmet baytarları tarafından yapılır. Bu da yoksa sivil baytar temin edilir.

Madde 69 — Subayların zalî binekleri askerî baytarlar tarafından meccanen muayene ve tedavî edilir. Bunlar hayvan hastahanelerinde tedavi olunursa hiç masraf alınmaz. Hariçte tedavi olunursa yer, ilâç ve malzeme masrafı sahibi tarafından tesviye olunur.

(İ) Rütbe sahiblerinin vazifeleri

Madde 70 — Hangi rütbe sahiblerinin hangi birliklere komanda edecekleri hazarî ve seferî kadrolarla tesbit edilir.

Madde 71 — Her rütbe sahibi, kanunların, nizamların ve âmirlerin kendisine tahmil ettiği bütün hizmet ve vazifeleri öğrenmeğe vazifeli olduğu yerlerde öğretmeğe ve bu hizmet ve vazifeleri eksiksiz yapmağa ve takib ederek yaptırmağa ve

daima ve her yerde disiplini tesis ve muhafazaya ve maiyeti ni yetiştirmeğe ve astın şahsî teşebbüsünü inkişaf ettirmeğe ve kendisine teslim olunan harb ve silâh vasıtalarını ve sair bütün askerî eşyayı, yapıları ve ağaçları ve hayvanatı korumağa memur ve mecburdur.

Her rütbe sahibinin bu maddeye göre vazifeleri de talimatname ile tafsil edilir.

(J) Askerlikte hizmet nöbetleri

Madde 72 — Nöbet; askerlikteki müşterek vazifenin, temadisini temin için alâkadarlar arasında, zamanen taksimidir. Nöbet ile mükellef olanlar şunlardır:

Kıt'alarda:

a) Bölüklerde:

Nöbetçi onbaşı,

Koğuş nöbetçi onbaşı (Geceleyin).

Ahır nöbetçi onbaşı (Atlı bölüklerde)

Nöbetçi çavuşu (Atlı bölüklerde yalnız bir nöbetçi çavuşu bulunur. Bu çavuş ahıra da bakar).

Bölük nöbetçi subayı (Takım komutanları arasında)

b) Taburda:

Tabur nöbetçi subayı (bölük komutanları arasında)

c) Alayda:

Mutbak onbaşı,

Nöbetçi üst çavuşu,

Alay nöbetçi âmiri (alay komutan muavini ile tabur komutanları arasında).

Nöbetçi tabibi (birden ziyade oldukları halde).

Nöbetçi baytarı (birden ziyade oldukları halde).

Nöbetlerin müddeti 24 saattir.

d) Kışla komutanının infikâkinde yerine ayrıca bir vekil bırakmamış ise en kıdemli olan nöbetçi âmiri vekâlet eder.

Karargâhlarda:

a) M. M. V. ve Genelkurmay dairelerinde ve seferde kolordulardan büyük karargâhlarda nöbetçi âmirleri mevcuda göre binbaşılar arasında ve nöbetçi subaylığı da asubaylar arasında devreder.

b) Ordu, kolordu ve tümen karargâhlarında nöbet hizmeti binbaşılar ile asubaylar arasında devreder.

Mekteplerde:

Nöbetçi âmirliği: Yarbay ve binbaşılar arasında (muallimlerden gayri).

Nöbetçi muallimliği (her sınıf için) muallimler arasında nöbetçi subaylığı (her sınıf için) mektebde mevcut yüzbaşı ve teğmenler arasında.

Hastahanelerde:

Nöbetçi tabibi: Mevcudu 8 ve daha yukarı tabibi olan hastahanelerde iki, tabibi daha az olanlarda tek bir tabib.

Nöbetçi eczacı: Eczacılar arasında.

Hayvan hastahanelerinde: Baytar mevcudu iki ve daha ziyade olan hastahanelerde bir baytar nöbetçi olur.

Madde 73 — Nöbetle mükellef olanların vezaifi talimatname ile tesbit olunur.

(K) Karakol ve nöbet vazifeleri

1 - Nöbetçiler ve karakollar

Madde 74 — Tarifler:

1) Karakol nöbetçisi: Hazarda ve seferde emniyet, muhafaza, disiplin ve gözetleme maksadlarile bir yere konulan ve

muayyen bir mıntakası ve talimatı bulunan silâhlı tek veya çift askerdir.

2) Karakol: Hazarda ve seferde aynı maksadlarla konulan ve bir âmir emrinde bulunan silâhlı bir kısım askerdir.

3) Devriye: Hazarda ve seferde aynı maksadla muayyen bir mıntakada gezerek vazife yapan çift veya daha ziyade silâhlı askerdir.

4) Her bir askerî kıt'a nerede bulunuyorsa bulunsun subay kumandasında bir nizam karakolu çıkarmağa mecburdur. Bu nizam karakolunun vazifesi yakın emniyet, tarassud, muhafaza ve disiplindir. Bunun kuvveti, çıkaracağı devriye ve nöbetçilerin adedine göre hesap olunur.

Uzak emniyet, ileri karakollara aittir.

Nizam karakol efradı seferi teçhizatlı ve silâhlı bulunur.

Madde 75 — Eğer bir kışlada, konakta veya ordugâhta başka başka sınıflardan asker bulunuyorsa nizam karakol vazifesi komutanın tertibi üzerine münavebe ile yapılır. Kıtası olmıyan müesseselerin nöbet ve devriyeleri o mevkideki en yakın nizam karakolundan temin olunur.

2 - Karakol, devriye ve nöbetçilerin muvakkat yakalama salâhiyetleri

Madde 76 — Karakol hizmetinde bulunan subaylarla erat kendi mıntakaları dahilinde asker ve sivil her şahsı aşağıdaki yazılı hallerde muvakkaten yakalayabilir.

A) Adli takibat maksadile :

Bir cürmü işlerken veya bir cürmü işledikten sonra kovalanırken her bir şahsı;

B) Muhafaza ve emniyet maksadile:

1 - Kendi muhafazaları altına tevdi edilmiş olan insanlarla eşyanın himayesi için muvakkat yakalanması zarurî görülen şahsı;

2 - Karakola karşı tecavüz eden veya müessir fiil yapan, hakaret eden bir şahsın bu fiillere devamının men'i ancak muvakkat yakalanması ile kabil olduğu takdirde, bu şahsı;

C) disiplin maksadile:

İzinsiz kıtası haricinde rastlanan veyahut himayesi için yakalanması lüzumlu görülen askerleri.

Madde 77 — Karakollar 76 ncı maddede zikredilen hallerde karakol âmirinin emrile de askerî ve sivil şahısları muvakkaten yakalarlar.

Madde 78 — Muvakkat yakalamak şahsın vücudü üzerine el koymak, veya silâhla dokunmak ve muvakkat yakalandığı kendisine söylemekle yapılır.

Muvakkat yakalanan, kaçmağa teşebbüs ettiği takdirde silâh kullanılacağı hemen bildirilir ve üzerinden silâh ve sair aletler de alınır.

Muvakkat yakalananlar adli takibatı mucib bir sebep varsa salâhiyetli askerî ve adli makamlara teslim olunur ve aksi takdirde nihayet muvakkat yakalandığının ertesi günü serbest bırakılır.

(L) Kıt'ai muntazıra

Madde 79 — Hal ve vaziyetin icab ettirdiği zamanlar da derhal kullanılmak üzere her kışla, konak ve ordugâhta bir kıtai muntazıra bulundurulur. Bunun kuvveti ihtiyaca göre tayin olunur.

Madde 80 — Kıt'ai muntazıra gece dahi silâhlı ve giyimli olarak harekete hazır bulunur. İşbu kıt'anın nöbetle uyku uyuyup uyuyamayacağı çıkaran komutanca emredilir.

Madde 81 — Fevkalâde hallerde bütün kuvvet dahi kıt'ai muntazıra halinde bulundurulur.

(M) Asayişin temini için askerin nasıl kullanılacağı ve idarei örfiye

Madde 82 — Asayişin temini için askerin nasıl kullanılacağını ve idarei örfiye ilânı halinde askerin vazife ve salâhiyeti hususî kanunlar hükümlerine göredir.

(N) Askerin silâh kullanma salâhiyeti

Madde 83 — Askerler, karakol, nöbetçi devriye veya nakliyat muhafazası hizmetlerinde iken aşağıda yazılı hallerde silâhlarını kullanmağa mezdurlar.

A) Bu hizmetlerden birini yaparken müessir bir fiil ile taarruza uğranıldığı veyahut müessir bir fiil veya tehlikeli bir tehdid ile bu hizmetlerin yapılmasına mukavemet edildiği takdirde bu taarruzları ve bu mukavemetleri gidermek için.

B) Bu taarruz ve mukavemete hazırlanan ve silâhını veya mukavemete elverişli bir aleti bırakmağa davet edildiği halde bu davete derhal itaat etmiyen veyahut bıraktığı silâhı veya aleti tekrar eline alan kimseyi itaate icbar için.

C) 76 ve 77 nci maddeler mucibince muvakkaten yakalanan bir şahsı veyahut muhafaza veya sevki kendisine tevdi edilmiş olan bir mevkuf veya mahpus kaçır veya sadece kaçmağa teşebbüs ederse bu şahsı yakalamak için.

D) kendi muhafazasına tevdi edilmiş olan insanları ve eşyayı muhafaza için.

Yukarıda dört halde gösterilen maksadları temin için asker silâhını lüzumu olacak derecede kullanır. Ateş etmek ancak ya bilhassa bunun için emir verilmiş olmasına veyahut bu vasıttan başka çare kalmamasına bağlıdır. Silâhın kullanılacağı zamanın ve istimali tarzının tayini, her münferid vak'anın bulunduğu ahval ve şerait nazara alınarak silâhı kullanacak asker tarafından bizzat takdir olunur.

Madde 84 — Yukarıda yazılı hallerde gösterilen maksadları elde etmek üzere silâhını kullanmak için kanunun tayin etmiş olduğu müsaadeden vakit ve zamanında ve tamamen istifade etmiyen asker vazifesini yapmamış olmak filinden dolayı hiç bir suretle mazur tutulmaz.

Madde 85 — 84 üncü maddede gösterilen hallerden başka, hizmete aid bir vazifeyi yaparken maruz kaldığı bir mukavemeti bertaraf etmek veyahut askere veya askerî eşyaya karşı yapılan bir tecavüze karşı koymak için silâh kullanmak zarureti hâsıl olursa, her asker silâhını kullanmağa salâhiyetli ve vazifelidir.

Madde 86 — Yukarıdaki iki maddede gösterilenlerden başka her askerî şahıs meşru müdafaa halinde silâhını kullanmağa salâhiyettardır.

(O) Ordu mensubları hakkında askerî inzıbatların salâhiyetleri

Madde 87 — Garnizonlarda, askerî disiplinin muhafazası ve askerî zabıta mania ve adliye vazifeleri garnizon komutanlarına aittir. Bu komutanlar bir ve nihayet iki derece altında olan bir subayı bu vazifeye tayin edebilir.

Garnizon dahilindeki kıt'aların miktarı ve şehrin vüsatı ve vazifelerin ehemmiyetine nazaran miktarı kâfi subay ve erat bu maksadlar için merkez komutanının emrine verilir ve bunlara inzıbat kuvveti denilir. Askerî inzıbat vazifelerine memur edilecek erat ve subaylar vazife esnasında hususî bir alâmet taşırlar. Askerî inzıbat eratı vazife esnasında diğer erata karşı karakol sıfatını ve karakolların kanunî salâhiyet ve mesuliyetlerini haizdirler.

Liselerden yukarı askerî talebeleri hakkında subaylar gibi muamele olunur.

Madde 88 — Her hangi bir vak'ada askerî inzıbatların kuvveti kâfi gelmediği takdirde en yakın askerî kıt'adan asker celbolunur. Acele ve tehirinde tehlike melhuz olan hallerde en yakın polis, jandarma kuvvetlerine de müracaat olunur. Askerî inzıbat memurları tarafından vaki olacak yardım talepleri üzerine polis ve jandarmalar tarafından muavenette bulunulacağı gibi polis ve jandarmalar tarafından vaki olacak yardım talepleri de askerî inzıbat memurlarınca is'af olunur.

Madde 89 — Subay sınıfına mensub veya muadil askerî şahıslar hakkında askerî zabıta vazifesi ancak üst rütbede veya kendi rütbesine muadil askerî inzıbat subayları tarafından yapılır.

O mahalde salâhiyetli bir inzıbat subayı mevcut değilse vak'aya şahid olan üst veya aynı rütbedeki her subay müdahaleye ve inzıbat subayının vezâifini ifaya mecburdur. Ancak ağır cezaları müstelzim meşhud cürüm halinde subayları dahi yakalamağa askerî inzıbat memurları ve polisler ve jandarmalar ve herkes mezundur.

Madde 90 — Devletin diğer müsellâh kuvvetlerinin ordu mensublarına karşı salâhiyet ve muameleleri ayrı kanunlarla tayin olunur.

(P) Harb esirleri

Madde 91 — Düşman esirlerine insaniyet ve mülâyemet ile muamele edilir. Harb esirlerinin silâhları ve hayvanları ve askerî evrakı alınır. Harb esirleri arasında üstlük ve astlık münasebetleri yoktur. Harb esirlerinin şevk ve mühafaza ve işe ve idare ve istihdamları hakkında hususî talimatlar yapılır.

(R) Merasim

Madde 92 — Cümhuriyet ve zafer bayramı günleri, and içilmesi, alaya sancak verilmesi, alay günleri sancağa madalya takılması, askerî binalara ve harb gemilerine bayrak çekilmesi, subay ve erbaşların nasb ve tayinleri, celb ve terhis ve cenaze işleri hususî merasimlerle yapılır.

Madde 93 — Harb sefinelerine karşı merasim ve muamele hususî talimatnamesine tevfiikan yapılır.

Madde 94 — İşbu kanunda mevcut olan hükümlerin, kara, deniz ve hava kuvvetlerinde hazar ve seferde ve düşman karşısında sureti tatbiki ayrıca talimatname ile tayin ve tafsil edilir.

Madde 95 — Bu kanunun hükmü neşri tarihinden muteberdir.

Madde 96 — Bu kanunun hükümlerini Millî Müdafaa Vekili yürütür.

14/6/1935

Posta, telgraf ve telefon memurları kanunu

Kanun №: 2772

Kabul tarihi: 10/6/1935

Madde 1 — Posta, telgraf ve telefon idaresi memurlarının unvan, maaş ve dereceleri teşkilât kanununda yazılıdır.

Memur olabilmek şartları

Madde 2 — İdareye intisab suretile ilk önce memurluğa gireceklerin 31 mart 1926 tarih ve 788 sayılı Memurin Kanunun 4 ve 5 inci maddelerindeki vasıfları haiz olmakla beraber 30 yaşından yukarı olmamaları şarttır. Yabancı dil bilenler tercih edilirler.

İhtisas ve liyakatleri Nafia Vekilligince tasdik edilenlerle hat bakıcı ve müvezziler lüzumu halinde yaş kaydından istisna edilirler. Muhabere memurlarile makinistler, elektrikçi, motörcü, hat ve posta ve telgraf tevzi memurluklarına alınacaklardan tahsil şartı aranmayıp yalnız bu işleri yapabilecek malûmat aranır. Bunların diğer memur sınıflarına geçebilmeleri tahsil şartını haiz bulunmalarına bağlıdır. Aksi halde kendi sınıfları içinde terfi edebilirler.

Namzedlik

Madde 3 — Orta tahsil mezunları ilk dereceye, lise veya bu derecedeki fen ve sair mekteb mezunları 14 üncü dereceye, yüksek mekteplerden birini ikmal edenler 11 inci dereceye, yüksek tahsilini Avrupada ikmal edenler onuncu dereceye namzed olarak kabul edilirler. Namzedlik müddeti bir senedir. Bu müddetin hitamında ehliyeti ve muhabere bilgisi âmirlerinin şهادeti ve aldıkları mahrem sicillerle sabit olanlar temelleşirler. Aksi takdirde bu kabil namzedler işten çıkarılırlar. Hususî talimatına tevfiikan staj müddetini muvaffakiyetle bitiren stajiyerler doğrudan doğruya memur olarak tayin edilebilirler.

Madde 4 — Umumî müdür Nafia Vekilinin teklifi ve maaşları altıncı dereceye kadar olan (altıncı dahil) memurlarla vilâyet merkez müdürleri umumî müdürün teklifi ve Nafia Vekilinin inhası üzerine müşterek kararname ile ve maaşları 7, 8 ve 9 uncu derecedeki memurlar umumî müdürün teklifi üzerine Nafia Vekilinin tasdiki ile ve mütebaki derecedeki memurlar Umum Müdür tarafından tayin ve tebdil olunurlar. Umum Müdür tarafından tayin ve tebdil edilecek memurların isimleri her ay bir cetvel ile Nafia Vekâletine bildirilir.

Memurların tayin ve terfi suretleri

Madde 5 — Terfi için ehliyet şarttır. Memurlukta kıdemi fazla olan ehil tercih edilir, Ehliyet üç senelik terfi müddeti içinde en az bir müfettişle her sene âmirinin verdiği notla sabit olur. Teknik işlerde terfi yukarıdaki şartlardan maada yapılacak imtihanda kazanmakla olur. Müfettişlik için en aşağı liseyi bitirmiş ve olgunluk imtihanlarını vermiş olmak şarttır. Garb lisanslarından birini bilmek medarı tercihtir. 55 den yukarı yaşta bulunanlar müfettişlikte kullanılamazlar. Merkez müdürlük ve şefliklerinde terfi için telgraf muhabere bilgisi de lâzımdır. Mütéhassis memurların idarei merkeziye reisliklerine ve müdürlüklerine tayinlerinde memurun Kanununun 38 inci maddesi hükmü aranmaz. Elyevm idare kadrosunda mevcut ve müstahdem olanların memuriyet bakımından mükteseb hakları mahfuzdur.

Mecburî tahvil

Madde 6 — İşlerin emniyet ve selâmet ve intizamını temin için posta, telgraf ve telefon idaresi, memurlarının vazifelerini tebdil veya memuriyet mevkilerini tahvile salâhiyetlidir.

Becayış

Madde 7 — Becayış, iki tarafın rızasına ve idarenin kabûlüne bağlıdır.

İstifa

Madde 8 — Memurun istifası âmirinin kabulü ve vazifesinin devri ile tamam olur. İstifa eden memur âmirinin muvafakatı olmadıkça bir aydan evvel vazifeden ayrılamaz. Bu kaide hilâfında hareket eden memur idareye tekrar intisab hakkını kaybeder, İdare hesabına okutturulanlar her tahsil senesi için iki misli hizmet etmedikçe idareden ayrılamazlar. Aksi takdirde

idarece bu maksad için ihtiyar olunan tahsil masrafı mecburî hizmetten ifa edilen müddete aid kısım mahsub edildikten sonra bakıyesi faizile birlikte kendilerine tazmin ettirilir.

İzni bitipte 15 gün içinde makbul mazeretini isbat etmek-sizin işi başına dönmeyenler veyahut mazeretini âmirine bildirmeden 3 gün işini bırakanlar istifa etmiş sayılır.

Mezuniyet

Madde 9 — Memurun mezuniyeti kendisini tayine salâhi-yetli olanlar tarafından verilir. Sıhhi sebeblerle alınacak izinler o senenin iznine mahsub edilir. İzinli memurların vazifesini vekâleten yapacaklara kat'i lüzum ve zaruret halinde maaş kanununa göre vekâlet maaşı vermeğe idare salâhiyetlidir.

Madde 10 — Fevkalâde hallerde memurların vazifelerinden ayrılmalarında mahzur görüldüğü takdirde izinleri geri bırakılır ve izinde bulunanlar iş başına çağırılırlar.

İnzibat Komisyonları

Madde 11 — Müsterek kararname ile tayin edilen merkez memurları hakkında Vekâlet İnzibat Komisyonu ve diğer merkez memurlarile kararname ile tayin edilen vilâyet memurları hakkında Umum Müdürlük, müsterek kararname ile tayin edilmeyen vilâyet memurları hakkında da vilâyet inzıbat komisyonları inzıbatî karar vermeğe salâhiyetlidir.

İtiraz halinde, bu kararlar umumî hükümler dairesinde tetkika tâbidir.

İnzibat cezaları

Madde 12 — İnzıbatî cezalar şunlardır:

- A) İhtar,
- B) Tevbih,
- C) Maaş kesimi,
- D) Kıdem tenzili,
- E) Sınıf tenzili,
- F) Muvakkat ihrac,
- G) Kat'i ihrac,

Bu cezaların hangi suçlara tatbik edileceği bir talimatname ile tayin olunur.

Madde 13 — Muvakkaten çıkarma cezasının müddeti üç aydan aşağı ve bir seneden yukarı olamaz. Tekaüd için müddeti nizamiyeyi ikmal etmiş olanlar açığa çıkarılmayıp tekaüd edilirler.

Madde 14 — İrtikâb ve irtişaları veya vazife ve memurluk haysiyet ve şerefine uymıyan kötü itiyad ve halleri şayi olduğu ve bu ayrı ayrı iki müfettiş tarafından verilen raporlar ve âmirinin mahrem tezkiye varakalarile teeyyüd ettiği halde maddi ve kanunî kâfi deliller bulunmaması yüzünden haklarında takibat yapılamıyan memurlar ihrac olunurlar.

Madde 15 — İhtar, tevbih, maaş kesimi cezaları memuru tayin eden makam tarafından doğrudan doğruya, kıdem ve sınıf tenzili, ihrac cezaları inzıbat komisyonları kararı ve memuru tayin eden makamın tasdikile tatbik edilir.

İşten el çektirme

Madde 16 — Posta ve telgraf ve telefon memurlarının aşağıda yazılı ahvalde tahkikat neticesine kadar muvakkaten işten el çektirilmeleri caizdir:

A) Müfettişler, murakıb ve muhakkikler ve kendi âmirleri tarafından resmen sorulacak suallere cevap vermekten veya istenilen resmî evrakı vermekten imtina eylemek, lüzumu ha-

linde kasasını muayene ettirmemek ve hesap göstermemek veya halefine devir vermemek veyahut bu maksadla taallül göstermek (Bu takdirde tahkikatı icra eden memur tarafından bir zabıt varakası tutulmalıdır.).

B) Haklarında yapılacak tahkikatı işkâl eylemek ve etmesi melhuz bulunmak (Bu halin takdiri memuru tayin eden makama aiddir).

Madde 17 — Memurun ihtilâsını ve emniyeti suiistimal ve tahrili kuyud gibi ceraim ve menafii Hazineye külli zararı mu-cib tekâsül veya sair mühim yolsuzluklarını tahkikatla tesbit eden müfettiş veya âmir bunu muhakeme neticesine kadar işten menedebilir.

Çalışma saatleri

Madde 18 — Posta ve telgraf ve telefon idaresi memurlarının çalışma saatleri 788 numaralı Memurin Kanununun umumî hükümleri içinde muhaberât ve muamelâtın gereğine göre Umumî Müdürlükçe tayin olunur.

Tekaüd

Madde 19 — Posta ve telgraf ve telefon idaresi memurlarının dereceleri itibarile mecburî olarak tekaüde sevkolunmaları için yaş hadleri şunlardır:

(Maaş dereceleri teadül kanununa göre)

16 ilâ 15 derecedeki memurlar	55
14 ilâ 13 derecedeki memurlar	56
12 ilâ 10 derecedeki memurlar	58
9 ilâ 4 derecedeki memurlar	60

Hat başbakıcı ve başmüvezzi ve hat bakıcı ve müvezziler 55

Madde 20 — Bunlardan hizmetlerinin devamında fayda olduğu mafevklerinin vereceği sicil ile anlaşılanlardan dokuzuncu dereceye kadar olanlar (9 uncu dahil) Nafia Vekilinin, yukarı da İcra Vekilleri Heyetinin karare ile nihayet daha beş seneye kadar istihdam edilebilirler.

Madde 21 — Telgraf ve posta nöbetlerinde veya seyyarlık hizmetlerinde bilâfasıla bilfiil yirmi iki sene hizmet etmiş olanlar yirmi beş sene çalışmış memur hukukile tekaüd edilirler.

Müteferrik hükümler

Madde 22 — Pasta ve telgraf ve telefon idaresi memurlarının haklarında inzıbatî ceza tertibini icab ettiren ef'alinden idareye zarar veya tazmin terettüb edipte bunlar her defada yirmi beş lirayı tecavüz etmediği takdirde zarar veya tazmin olunacak miktar bilâ hüküm bu memurların maaşlarına mura-caat suretile tahsil olunur.

Madde 23 — İşbu kanunda dahil olmıyan hususat hakkın-da 788 numaralı Memurin Kanunu hükümleri caridir.

Madde 24 — 1150 numaralı kanunla idare için mer'iyeti kabul edilen memurin nizamnamesi ile bu kanuna muhalif bil-cümle hükümler kaldırılmıştır.

Muvakkat Madde 1 — İhtiyarî tekaüd haddine dahil olup kudretsizlikleri sabit ve sicilleri itibarile şaibedar olanların rızasına bakılmaksızın bu kanunun neşri tarihinden itibaren en çok üç sene içinde mecburî tekaüde sevklerine Posta, Telgraf ve Telefon idaresi salâhiyetlidir.

Muvakkat Madde 2 — İdarenin yeni teşkilât kanunu mer'iyete girinceye kadar vilâyetlerdeki baş müdürlükler encümenlerle merkezdeki umumî idare encümeni, inzıbat komisyonu vazifesini görürler.

Madde 25 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 26 — Bu kanunun hükümlerini icraya Nafia Vekili memurdur.

14/6/1935

KARARNAMELER

Adliye Vekâletinden :

1 — Açık olan 40 lira maaşlı İstanbul Azalığına muvafakatile İstanbul Sulh Hakimlerinden Atıf, 35 lira maaşlı İstanbul Sulh Hakimliğine muvafakatile İstanbul Aza Muavini Tahsin, 30 lira maaşlı İstanbul Aza Muavinliğine Yabanabat Müddei-umumisi Necati, 30 lira maaşlı Niğde Aza Muavinliğine Edirne İcra Memuru Kâmil, 30 lira maaşlı Alaşehir Sorgu Hakimliğine talebile Çiçekdağı Sorgu Hakimi Azmi, 30 lira maaşlı Adana Müddei-umumi Muavinliğine Adana İcra Memuru Nadide tayin edilmiştir.

2 — İşbu kararnamenin icrasına Adliye Vekili memurdur.
6/6/1935

REİSİCÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil
İSMET İNÖNÜ

Adliye Vekili
Ş. SARACOĞLU

§

1 — Açık olan Adliye Vekâleti Müsteşarlığına Ceza İşleri Umum Müdürü Hasan Safiyettin Menemenci Oğlu tayin edilmiştir.

2 — İşbu kararnamenin icrasına Adliye Vekili memurdur.
6/6/1935

REİSİCÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil
İSMET İNÖNÜ

Adliye Vekili
Ş. SARACOĞLU

Dahiliye Vekâletinden :

1 — Elâziz Merkez Belediye Meclisince Reisliğe seçilen Kemal Şedelenin seçimi 1580 sayılı kanunun 89 uncu maddesince tasdik edilmiştir.

2 — Bu kararnamenin hükümlerini yerine getirmeğe Dahiliye Vekili memurdur.

6/6/1935

REİSİCÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil
İSMET İNÖNÜ

Dahiliye Vekili
Ş. KAYA

İLANLAR

Adliye Vekâletinden :

Malâtya Noterliği açılmıştır.

İmtihansız Noter olabilmek şartlarını haiz taliplerin bir ay içinde Adliye Vekâletine müracaatları ilân olunur.

DEVLET DEMİRYOLLARINDAN

Keşif bedeli (16100) lira olan Erzurum asarı atıkasından Çifte minarelerin tamir işi 16 haziran 1935 de Erzurum Maarif Müdürlüğünde saat 14 de kapalı zarf usulile ihalesi münakasaya konulmuştur. Münakasaya girmek isteyenlerin ahkâmı umumi-yeden başka diplomalı mimar veya mühendis olmaları ve bu gibi ehemmiyetli işlerde çalışmış ve devlet inşaatında en aşağı on bin liralık iş yapmış bulunduklarına dair komisyona vesika göstermeleri şarttır. Muvakkat teminat miktarı (1207) liradır.

Yukarıdaki sıfatları haiz bulunan istekliler keşifname, fenni şartname mukavele şartnamesini Ankarada Maarif Vekâletinden İstanbulda ve Erzurumda Maarif Müdürlüğünden parasız olarak alabilirler.
4/4-4

Beher 1000 kilo muhammen bedeli 1429,39 lira olan 18000 kilo külçe kalay 29 temmuz 1935 pazartesi günü saat 15,30 da kapalı zarf usulü ile Ankarada İdare binasında satın alınacaktır.

Bu işe girmek isteyenlerin 1929,68 liralık muvakkat teminat ile kanunun tayin ettiği vesikaları, kanunun 4 üncü maddesi mucibince işe girmeye kanunî manileri bulunmadığına dair beyanname ve tekliflerini aynı gün saat 14,30 a kadar Komisyon Reisliğine vermeleri lâzımdır.

Bu işe aid şartnameler 125 kuruş mukabilinde Ankara ve Haydarpaşa veznelerinde satılmaktadır.

19/4-3

DEVLET DEMİRYOLLARINDAN

Muhammen bedeli ile miktarı aşağıda yazılı elektrik malzemesi 24/6/1935 pazartesi günü saat 15 de kapalı zarf usulü ile satın alınacaktır.

Bu işe girmek isteyenlerin 1208,94 liralık muvakkat teminat vermeleri ve kanunun tayin ettiği vesikalar ve işe girmeye manii kanunî bulunmadığına dair beyanname ve teklifler ile aynı gün saat 14 e kadar komisyon reisliğine vermeleri lâzımdır. Bu işe aid şartnameler parasız olarak Haydarpaşada Tesellüm ve Sevk Müdürlüğünde ve Ankarada malzeme dairesinde dağıtılmaktadır.

Muhammen
bedeli

146 kalem muhtelifül-cins elektrik malzemesi 16119.16

11/4-4

Muhammen bedeli (2730) lira olan muhtelif şekil ve eb'atta zımpara taşları 8 temmuz 1935 pazartesi günü saat 15. 30 da kapalı zarf usulü ile Ankarada İdare binasında satın alınacaktır.

Bu işe girmek isteyenlerin 205 liralık muvakkat teminat ile kanunun tayin ettiği vesikaları, kanunun 4 üncü maddesi mucibince işe girmeye kanunî manileri bulunmadığına dair beyanname ve tekliflerini aynı gün saat 14, 30 a kadar Komisyon Reisliğine vermeleri lâzımdır.

Bu işe aid şartnameler parasız olarak Ankarada Malzeme Dairesinde, Haydarpaşada Tesellüm ve Sevk Müdürlüğünde dağıtılmaktadır.

13/4-4

Başvekil Matbaası

İÇİNDEKİLER**Kanunlar****Sayfa**

2771	Ordu Dahili Hizmet Kanunu	1
2772	Posta, Telgraf ve Telefon Memurları Kanunu	6

Kararnameler

Adliye ile Dahiliye Vekaletlerine Ait Tayin Kararnameleri	8
---	---

İlanlar

8